

Schiller Instituttets Afghanistan-konference: Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

31. juli (EIRNS) – Schiller Instituttet samlede i dag diplomater og eksperter fra mange nationer, herunder Afghanistan, Rusland, Kina, Pakistan, USA, Italien og andre til en intens diskussion på en international virtuel konference om temaet: "Afghanistan: Et vendepunkt i historien efter tiden med de fejlslagne 'regimeskifter'.

Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), præsident og grundlægger af Schiller Instituttet, som har ledet en proces med institutionel og uformel dialog igennem de sidste 18 måneder, sagde ved afslutningen af dagens begivenhed, at vi nu "har et perspektiv på hvilken vej vi skal gå". Prioriteten er "at lægge 'udvikling' frem på bordet, hvilket vil være svært for nogen at afvise", og at give al den støtte, der er mulig for at få det til at ske. Dagens sidste taler, Hussein Askary (Sverige), Sydvestasien-koordinator for Schiller Instituttet, udtrykte på det kraftigste, at vi skal "gøre 'udvikling' til det første punkt" i enhver forhandling, ikke det sidste. Han advarede: "Hold krigsherrerne og briterne ude!" Askarys præsentation, der dækkede konkrete aspekter af udvikling, havde titlen: "Sæt Afghanistan på bæltet & vejen til fred".

Arrangementet blev åbnet af ordstyrer Dennis Speed (USA), der sagde, at drøftelserne ville ændre den sædvanlige opfattelse af krig eller fred gennem deltagelse i diplomatiske bestræbelser på at formulere politik for gensidig forståelse og udvikling. Han introducerede en kort video fra 1985 af

statsmand og økonom Lyndon LaRouche, der med henvisning til præsident Abraham Lincolns gerninger pointerede, at indflydelsen af infrastruktur forvandler en økonomi. Zepp-LaRouches indledende bemærkninger understregede, at vi befinder os i et særligt øjeblik i historien, hvor geopolitisk konfrontation må afsluttes og et nyt paradigme påbegyndes – ikke kun for eurasisk integration og velstand, men for universel historie. Hun viste det smukke kunstværk "Gyldne Maske" for at pointere den 5.000 år lange historie i den centralasiatiske region.

Professor Pino Arlacchi, der deltog fra Italien, spillede en hovedrolle i diskussionen fra start til slut. For indeværende er han professor i sociologi ved Sassari Universitet, tidligere var han administrerende direktør for FN's kontor for narkotikakontrol og kriminalitetsforebyggelse (1997-2002) og tidligere observatør for Afghanistan i Europa-Parlamentet. Han talte om: "Udryd opium i Afghanistan, udvikl moderne landbrug, opbyg nationen nu." Han beskrev sin oprindelige plan, som i 2001 næsten havde elimineret opiumsvalmuens vækst i Afghanistan, hvilket sidenhen vendte i de følgende år fra 2001 pga. amerikanske og NATO's militære operationer. Arlacchi foreslog igen i 2010 en plan, som blev forpurret af EU, Storbritannien og USA. I dag er Afghanistan kilden til over 80% af verdens opiumsstoffer. Arlacchi fremlagde hvad der kan og må gøres i dag. Den nødvendige metode baserer sig på alternativt landbrug – støtter landmænd til at skifte til andre afgrøder og lignende realistiske metoder. Arlacchi understregede, hvor relativt billigt dette er i betragtning af narkotikakartellernes enorme indflydelse. Landmænd i Afghanistan får muligvis 300 til 350 millioner dollars for deres opiumafgrøde, som derefter er 20 milliarder dollars værd for organiseret kriminalitet i Europa. Der er mange alternative afgrøder med stor brugsværdi, for eksempel safran.

Diplomaterne præsenterede et bredt udsnit af den nuværende situation. Ambassadør Hassan Shoroosh (Afghanistan),

Afghanistans ambassadør i Canada, talte fra Ottawa og sagde, at der er et "nyt kapitel i partnerskab" forude, som skal udarbejdes. Hans tale hed: "Vejen frem for Afghanistan." Han sagde, at hans land er "positioneret til at tjene som landbro" i Eurasien og gennemgik i detaljer forskellige transportkorridorer, fra Lapis Lazuli-korridoren, til 'Five Nations Railway route'.

Ambassadør Anna Evstigneeva (Rusland) talte fra New York City, hvor hun er stedfortrædende fast repræsentant ved Den russiske Føderations mission i FN. Hendes præsentation havde titlen: "Ruslands udsigter for Afghanistan og Eurasien". Hun understregede, at målet er stabilitet, og at der ikke er nogen militær løsning. Der er vigtige ramme-institutioner blandt naboerne i regionen, herunder CSTO og SCO og bilaterale forbindelser. Der er en særlig rolle for den 'udvidede trojka', som har været på plads i mange år. Der vil finde møder sted i den nærmeste fremtid. Transport og infrastruktur har stor betydning.

Dr. Wang Jin (Kina), stipendiat ved Charhar Institute, talte om emnet "Afghanistan og Bælte- og Vejinitiativet". Han præsenterede fire centrale aspekter af Kinas bekymringer: 1) at der ikke er nogen spredning af ustabilitet; 2) at der er en fremtid med fremskridt for Afghanistan; 3) at ekstremisme og terrorisme ikke vinder frem; og 4) at Kina og Afghanistan har positive bånd.

Hr. Hassan Daud talte fra Pakistan. Han er administrerende direktør for 'Khyber Pakhtunkhwa Province Board of Investment & Trade'. Han påpegede, at Afghanistan er et af "de mindst økonomisk integrerede [lande]" i den central- og sydasiatiske region efter årtiers stridigheder. Han talte om den store "økonomiske oversvømmelse" der vil følge, idet Pakistan udnytter sin position og sine ressourcer til at blive et logistisk knudepunkt og udvider fordelene for Afghanistan gennem Bælte- og Vejinitiativets flagskib, 'Kina-Pakistan-økonomisk Korridor' (CPEC). Vi skal have "ånden fra den gamle

silkevej" igen. Han efterlyste flere seminarer om dette, der involverede forskere, handelskamre og andre.

Fra USA talte Ray McGovern. Han er tidligere analytiker i USA's Central Intelligence Agency (CIA) og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS). Han tog fat på emnet: "The Real Interest of the United States in Asia" og fremførte mange stærke punkter, herunder at rækken af militære chefer, der løj om hvad USA foretog sig i Afghanistan, i Irak samt andre steder må "drages til ansvar". Han påpegede dramatisk, at der ikke engang var blevet foretaget kompetente "situations-estimer", hvilket der ellers skulle, om terræn, vejr, LOCS-kommunikationslinjer og forsyninger og andre standardvurderinger af, hvad USA foretager sig på steder. I 2010 betalte den amerikanske flådes logistik 105 \$ pr liter for at fylde brændstof på kampvogne og militære køretøjer i Afghanistan! Han langede hårdt ud efter den racisme, der var involveret i at formode, at man kan foretage sig alt muligt, hvor som helst; han citerede Kipling.

Mange andre var involveret i de to spørgerunder med vigtige udvekslinger om centrale emner. F.eks. fremhævede Earl Rasmussen, næstformand i Eurasian Society, nødvendigheden af at opbygge tillid. Dr. Stephen Fischer, en amerikansk læge, rapporterede om et år han tilbragte i sundhedsforvaltningen i Afghanistan, hvor han arbejdede sammen med et lokalt genopbygningshold. Zepp-LaRouche understregede mange gange, at det, i forbindelse med den langvarige pandemi, er bydende nødvendigt, at vi i Afghanistan og overalt tager skridt for folkesundhed og moderne lægelig infrastruktur. Dr. Walter Faggett og generalmajor Peter Clegg (fhv.), begge med i 'Komitéen for modsætningernes Sammenfald, deltog i den første spørgerunde. Alaha Ahrar, administrerende direktør for Kindness Sharing Project ringede ind fra Virginia for at spørge, hvad der ville ske med de fremskridt, som kvinder havde opnået i Afghanistan, hvis Taleban skulle tage magten?

Ambassadør Anna Evstigneeva drog den konklusion, at det er

"vigtigt at hæve sig over geopolitikken". Hun sagde, at vi i Rusland "på alle niveauer, inklusive præsident Putin er klar til samarbejde". Helga Zepp-LaRouche opfordrede paneldeltagere og alle blandt seerne til at bidrage til perspektivet om udvikling, der blev diskuteret, og mobilisere herfor. Professor Arlacchi, der har udgivet en ny bog, *Against Fear: Violence Is Diminishing, The True Threats to World Peace* (på italiensk) talte i sine afskedsord om, at "fred er stærkere end krig. Lad os være mere modige. Ikke ofre for store bedrag". Hele konferencen er arkiveret til visning. Nu er det tid til at slutte sig til Schiller Instituttet.